

Danske Entreprenører rettede i brev af 27. oktober 1998 henvendelse til Indenrigsministeriet om kendelsen. Danske Entreprenører gjorde i brevet bl.a. gældende, at det på baggrund af kendelsen måtte antages at påhvile Københavns Kommune i henhold til EF-Traktatens bestemmelser om statsstøtte at anmelde den nævnte vedtægtsændring for Europa-Kommissionen. Danske Entreprenører anmodede Indenrigsministeriet om som tilsynsmyndighed for Københavns Kommune at indskærpe over for kommunen, at den havde anmeldelsespligt over for Europa-Kommissionen.

Indenrigsministeriet anførte i brev af 9. november 1998 til Danske Entreprenører bl.a., at det efter EF-Traktatens artikel 88, stk. 2 (tidligere artikel 93, stk. 2) er den enkelte medlemsstat - og således ikke en kommune - der er kompetent til at anmelde en statsstøtteordning til Europa-Kommissionen, og at spørgsmålet om, hvorvidt ændringen i 1993 af vedtægterne for R 98 skulle have været anmeldt for Europa-Kommissionen, beror på, om vedtægtsændringen indebærer en støtte, der er omfattet af EF-Traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92). Indenrigsministeriet anmodede samtidig Københavns Kommune om en udtalelse i sagen.

Københavns Kommune har i udtalelser af 8. december 1998 og 10. maj 1999 til Indenrigsministeriet afvist, at kommunen i strid med EF-Traktaten har ydet støtte til R 98.

Indenrigsministeriet har ved brev af 10. september 1999 herefter anmodet Københavns Borgerrepræsentation - og Frederiksberg Kommunalbestyrelse, der også er engageret i R 98 - om udtalelser om hjemmelsgrundlaget for kommunernes engagement i R 98, herunder særligt med hensyn til ændringen i 1993 af R 98s vedtægter. Baggrunden herfor er, at regeringen alene kan foretage en anmeldelse af en støtte efter EF-Traktatens artikel 87 med henblik på at opnå Europa-Kommissionens godkendelse af støtten, såfremt den pågældende støtte i øvrigt er lovlig efter dansk lovgivning. Der kan således ikke blive tale om at anmelde en støtte, der er uden hjemmel i lovgivningen i øvrigt.

Indenrigsministeriet vil tilsende spørgeren en kopi af Indenrigsministeriets udtalelse i sagen, når den foreligger.

Spm. nr. S 492

Til trafikministeren (12/11 99) af:

Gyda Kongsted (V):

»Vil ministeren redegøre for årsagen til ændringen af bekendtgørelse om kørekort pr. 1. juli 1999?«

Begrundelse

Bekendtgørelse om kørekort er ændret pr. 1. juli 1999. Ændringen bevirker, at undervisningsplanen bliver obligatorisk, at teori og praktik skal følges ad i nøje fastlagte rammer, at der skal udarbejdes en lektionsplan for den enkelte elev, og at elev og lærer efter hver lektion skal skrive under på at planen er fulgt.

De nye regler virker dels bureaukratiske, dels ufleksible, hvilket kan gå ud over det pædagogiske element i undervisningen. Spørgeren har på denne baggrund svært ved at se, at de nævnte ændringer er nogen garanti for en bedre undervisning. Især små køreskoler vil få stort besvær med at leve op til de nye regler.

Svar (24/ 11 99)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg kan henvise til mine svar af 11. november 1999 på spørgsmål nr. S 354-357 om samme emne, stillet af folketingsmedlem Karen Rønde (V).

Som det fremgår heraf, skyldes ændringen af kørekortbekendtgørelsen, at Færdselsstyrelsen fandt det nødvendigt at tage initiativ til at sikre overholdelsen af bestemmelserne for køreuddannelsen.

Færdselsstyrelsen oplyser, at de principper, som ligger til grund for den nuværende køreuddannelse, blev gennemført med køreuddannelsesreformen i 1986, og har således været gældende siden dette tidspunkt. Imidlertid havde forholdene efterhånden udviklet sig således, at reglerne i vidt omfang ikke blev overholdt af kørelærerne.

For så vidt angår kravet om elev- og kørelærerunderskrifter på lektionsplanen oplyser Færdselsstyrelsen, at dette anses for nødvendigt af hensyn til politiets mulighed for at kontrollere, at kravet om et vist minimum antal lektioner overholdes. Ved elevens underskrift sikres det endvidere, at eleven gennem hele forløbet bliver